

॥ वृत्रग्लिता ॥

.. vRitrAgItA ..

sanskritdocuments.org

September 11, 2017

.. vRitragItA ..

॥ वृत्रगिता ॥

Sanskrit Document Information

Text title : vRitragItA

File name : vRitragiitaa.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Transliterated by : Professor Tokunaga in Kyoto system(?)

Proofread by : Sunder Hattangadi(sunderh at hotmail.com)

Latest update : June 2, 1998

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

September 11, 2017

sanskritdocuments.org

અધ્યાયઃ ૨૭૦

યુ

ધન્યા ધન્યા ઇતિ જનાઃ સર્વેડસ્માન્નવદન્ત્યુત ।
ન દુઃખિતતરઃ કશ્ચિત્યુમાનસ્માભિરસ્તિ ૬ ॥ ૧ ॥

લોકસમ્ભાવિતૈદુઃખં યત્પ્રાપ્તં કુરુસત્તમ ।
પ્રાપ્ય જાતિં મનુષ્યેષુ દેવૈરપિ પિતામહ ॥ ૨ ॥

કદા વયં કરિષ્યામઃ સંન્યાસં દુઃખસઙ્ગકમ્ ।
દુઃખમેતચ્છરીરાણાં ધારણં કુરુસત્તમ ॥ ૩ ॥

વિમુક્તાઃ સમદશાભિર્હૃતુભૂતૈશ્ચ પઞ્ચભિઃ ।
ઇન્દ્રિયાર્થૈર્ગુણૈશ્ચૈવ અસ્તાભિઃ પ્રપિતામહ ॥ ૪ ॥

ન ગચ્છન્તિ પુનર્ભાવં મુનયઃ સંશિતવ્રતાઃ ।
કદા વયં ભવિષ્યામો રાજ્યં હિત્વા પરન્તપ ॥ ૫ ॥

ભી

નાસ્ત્યનન્તં મહારાજ સર્વં સઙ્ખ્યાન ગોચરમ્ ।
પુનર્ભાવોડપિ સઙ્ખ્યાતો નાસ્તિ કિં ચિદિહાયલમ્ ॥ ૬ ॥

ન ચાપિ ગમ્યતે રાજન્નૈષ દોષઃ પ્રસઙ્ગતઃ ।
ઉદ્યોગાદેવ ધર્મજ્ઞ કાલેનૈવ ગમિષ્યથ ॥ ૭ ॥

ઈશોડયં સતતં દેહી નૃપતે પુણ્યપાપયોઃ ।
તત એવ સમુત્થેન તમસા રુઘ્યતેડપિ ચ ॥ ૮ ॥

યથાઞ્જન મયો વાયુઃ પુનર્માનઃ શિલં રજઃ ।
અનુપ્રવિશ્ય તદ્વર્ણો દૃશ્યતે રઞ્જયન્દિશઃ ॥ ૯ ॥

તથા કર્મકૃતૈર્દેહી રઞ્જિતસ્તમસાવૃતઃ ।
વિવર્ણો વર્મમાશ્રિત્ય દેહેષુ પરિવર્તતે ॥ ૧૦ ॥

જ્ઞાનેન હિ યદા જન્તુરજ્ઞાનપ્રભવં તમઃ ।
વ્યપોહતિ તદા બ્રહ્મ પ્રકાશેત સનાતનમ્ ॥ ૧૧ ॥

અયત્ન સાધ્યં મુનયો વદન્તિ

યે ચાપિ મુક્તાસ્ત ઉપાસિતવ્યાઃ ।

त्वया य लोकेन य सामरेण

तस्मात्त्र शाम्यन्ति मलर्षिसङ्घाः ॥ १२ ॥

अस्मिन्नर्थे पुरा गीतं शृणुष्वैक मना नृप ।

यथा दैत्येन वृत्रेण भ्रष्टैश्वर्येण चेष्टितम् ॥ १३ ॥

निर्जितेनासहायेन हृतराज्येन भारत ।

अशोयता शत्रुमध्ये बुद्धिमास्थाय डेवलाम् ॥ १४ ॥

भ्रष्टैश्वर्यं पुरा वृत्रमुशना वाङ्मयमब्रवीत् ।

कश्चित्पराजितस्याध न व्यथा तेऽस्ति दानव ॥ १५ ॥

ॐ

सत्येन तपसा यैव विदित्वा सङ्क्षयं व्युत्थम् ।

न शोयामि न हृष्यामि भूतानामागतिं गतिम् ॥ १६ ॥

कालसञ्चोदिता ज्ञुवा मज्जन्ति नरकेऽवशाः ।

परिदृष्टानि सर्वाणि दिव्यान्याहुर्मनीषिणः ॥ १७ ॥

क्षपयित्वा तु तं कालं गणितं कालयोदिताः ।

सावशेषेण कालेन सम्भवन्ति पुनः पुनः ॥ १८ ॥

तिर्यग्योनिःसहस्राणि गत्वा नरकमेव य ।

निर्गच्छन्त्यवशा ज्ञुवाः कालबन्धन बन्धनाः ॥ १९ ॥

येवं संसरमाणानि ज्ञुवान्युत्थमदृष्टवान् ।

यथा कर्म तथा लाभेति शास्त्रनिर्दर्शनम् ॥ २० ॥

तिर्यगच्छन्ति नरकं मानुष्यं दैवमेव य ।

सुभद्रुभे प्रियद्वेष्ये यस्त्विवा पूर्वमेव य ॥ २१ ॥

कृतान्तविधिसंयुक्तं सर्वलोकः प्रपद्यते ।

गतं गच्छन्ति चाध्वानं सर्वभूतानि सर्वदा ॥ २२ ॥

ॐ

कालसङ्ख्यान सङ्ख्यातं सृष्टि स्थिति परायणम् ।

तं भासमानं भगवानुशनाः प्रत्यभासत ।

भीमान्दुष्टप्रलापांस्त्वं तात कस्मात्प्रभाससे ॥ २३ ॥

ॐ

प्रत्यक्षमेतद्भवतस्तथान्येषां मनीसिनाम् ।
मया यज्जय लुब्धेन पुरा तमं मडत्तपः ॥ २४ ॥
गन्धानादाय भूतानां रसांश्च विविधानपि ।
अवर्ध त्रीन्समाकृभ्य लोकावै स्वेन तेजसा ॥ २५ ॥
ज्वालाभाला परिक्षिप्तो वैडायस्यरस्तथा ।
अज्येयः सर्वभूतानामासं नित्यमपेतभीः ॥ २६ ॥
अैश्वर्यं तपसा प्राप्तं भ्रष्टं तस्य स्वकर्मभिः ।
धृतिमास्थाय भगवन्न शोयामि ततस्त्वडम् ॥ २७ ॥
युयुत्सता महेन्द्रेण पुरा सार्धं मडात्मना ।
ततो मे भगवान्दृष्टो हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ २८ ॥
वैकुण्ठः पुरुषो विष्णुः शुक्लोऽनन्तः सनातनः ।
मुञ्जकेशो हरिश्मश्रुः सर्वभूतपितामहः ॥ २९ ॥
नूनं तु तस्य तपसः सावशेषं ममास्ति वै ।
यदहं प्रस्तुमिच्छामि भवन्तं कर्मणः इवम् ॥ ३० ॥
अैश्वर्यं वै मडदृढमन्तस्मिन्वर्णो प्रतिष्ठितम् ।
निवर्तते यापि पुनः कथमैश्वर्यमुत्तमम् ॥ ३१ ॥
कस्माद्भूतानि ज्वन्ति प्रवर्तन्तेऽथ वा पुनः ।
किं वा इलं परं प्राप्य ज्वस्तिष्ठति शाश्वतः ॥ ३२ ॥
केन वा कर्मणा शक्यमथ ज्ञानेन केन वा ।
भ्रमर्षे तद्गलं प्राप्तुं तन्मे व्याप्यातुमर्हसि ॥ ३३ ॥
धृतीदमुक्तः स मुनिस्तदानीं
प्रत्याह यत्तच्छृणु राजसिंह ।
मयोच्यमानं पुरुषर्षभ त्वम्
अनन्ययित्तः सड सोदरीयैः ॥ ३४ ॥

अध्यायः २७१

उशनस्

नमस्तस्मै भगवते देवाय प्रभवविष्णवे ।
यस्य पृथ्वी तलं तात साकाशं आहुंगोचरम् ॥ १ ॥

मूर्धा यस्य त्वनन्तं य स्थानं दानव सत्तम ।
तस्याहं ते प्रवक्ष्यामि विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ २ ॥

भी

तयोः संवदतोरेवमाजगाम मडामुनिः ।
सनत्कुमारो धर्मात्मा संशय छेदनाय वै ॥ ३ ॥

स पूजितोऽसुरेन्द्रेण मुनिनोशनसा तथा ।
निषसादासने राजन्मडार्हं मुनिपुङ्गवः ॥ ४ ॥

तमासीनं मडाप्राज्ञमुशना वाक्यमब्रवीत् ।
ब्रूयस्मै दानवेन्द्राय विन्सोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ५ ॥

सनत्कुमारस्तु ततः श्रुत्वा प्राह वयोऽर्थवत् ।
विष्णोर्माहात्म्य संयुक्तं दानवेन्द्राय धीमते ॥ ६ ॥

शृणु सर्वमिदं दैत्य विन्सोर्माहात्म्यमुत्तमम् ।
विष्णोर्माहात्म्यं सर्वमिति विद्धि परन्तप ॥ ७ ॥

सृष्ट्येष मडाबाहो भूतग्रामं यराचरम् ।
येष याक्षिपते काले काले विसृष्टते पुनः ।
अस्मिन्गच्छन्ति विलयमस्माच्च प्रभवन्त्युत ॥ ८ ॥

नैष दानवता शक्यस्तपसा नैव येज्यया ।
सम्प्रामुमिन्द्रियाणां तु संयमेनैव शक्यते ॥ ९ ॥

बाह्ये चाभ्यन्तरे यैव कर्मणा मनसि स्थितः ।
निर्मली कुरुते बुद्ध्या सोऽमुत्रानन्त्यमश्रुते ॥ १० ॥

यथा छिद्यत्कर्ता वै रुध्यमग्नौ विशोधयेत् ।
अहुशोऽतिप्रयत्नेन मडतात्म कृतेन च ॥ ११ ॥

तद्गज्जतिशतैर्ज्वलः शुध्यतेऽल्पेन कर्मणा ।
यत्नेन मडता यैवाप्येकजातौ विशुध्यते ॥ १२ ॥

लीलयात्वं यथा गात्रात्प्रमृजयादात्मनो रजः ।
 बलु यत्नेन मलता दौषनिर्दरनं तथा ॥ १३ ॥
 यथा याल्येन माल्येन वासितं तिलसर्षपम् ।
 न मुञ्चति स्वकं गन्धं तद्वत्सूक्ष्मस्य दर्शनम् ॥ १४ ॥
 तदेव बलुभिर्मात्यैर्वास्थमानं पुनः पुनः ।
 विमुञ्चति स्वकं गन्धं माल्यगन्धेऽवतिष्ठति ॥ १५ ॥
 अेवं जातिशतैर्युक्तो गुणैरेव प्रसङ्गिषु ।
 बुद्ध्या निवर्तते दौषो यत्नेनाभ्यासजेन वै ॥ १६ ॥
 कर्मणा स्वेन रक्तानि विरक्तानि य दानव ।
 यथा कर्मविशेषांश्च प्राप्नुवन्ति तथा शृणु ॥ १७ ॥
 यथा य सम्प्रवर्तन्ते यस्मिंस्तिष्ठन्ति वा विभो ।
 तत्तेऽनुपूर्व्या व्याख्यास्ये तद्विडैकमनाः शृणु ॥ १८ ॥
 अनादि निधनं श्रीमान्दर्शिनारायणः प्रभुः ।
 स वै सृजति भूतानि स्थावराणि यराणि य ॥ १९ ॥
 अेष सर्वेषु भूतेषु क्षरश्चाक्षर अेव य ।
 अेकादश विकारात्मा जगत्त्रिबति रश्मिभिः ॥ २० ॥
 पादौ तस्य मूर्ध्नि विद्धि मूर्धानं दिवमेव य ।
 बाहवस्तु दिशो दैत्य श्रोत्रमाकाशमेव य ॥ २१ ॥
 तस्य तेजोमयः सूर्यो मनश् चन्द्रमसि स्थितम् ।
 बुद्धिर्ज्ञानगता नित्यं रसस्त्वाप्सु प्रवर्तते ॥ २२ ॥
 भुवोरनन्तरास्तस्य अडा दानव सत्तम ।
 नक्षत्रयुक्तं नेत्राभ्यां पादयोर्भ्रूश्च दानव ॥ २३ ॥
 रजस्तमश्च सत्त्वं य विद्धि नारायणात्मकम् ।
 सोऽऽश्रमाणां मुषं तात कर्मणस्तत्कलं विदुः ॥ २४ ॥
 अकर्मणः कुलं यैव स अेव परमव्ययः ।
 छन्दांसि तस्य रोमाणि अक्षरं य सरस्वती ॥ २५ ॥
 बह्वाश्रयो बलु मुषो धर्मो हृदि समाश्रितः ।

स ब्रह्म परमो धर्मस्तपश्च सदसव्य सः ॥ २६ ॥

श्रुतिशास्त्रग्रहोपेतः षोडशतिर्विष्णुश्च सः ।

पितामहश्च विष्णुश्च सोऽश्विनौ स पुरन्दरः ॥ २७ ॥

मित्रश्च वरुणश्चैव यमोऽथ धनदस्तथा ।

ते पृथग्दर्शनास्तस्य संविदन्ति तथैकताम् ।

अेकस्य विद्मि देवस्य सर्वं जगद्विदं वशे ॥ २८ ॥

नाना भूतस्य दैत्येन्द्र तस्यैकत्वं वदत्ययम् ।

जन्तुः पश्यति ज्ञानेन ततः सत्त्वं प्रकाशते ॥ २९ ॥

संसार विक्षेपसहस्रकोतीस्

तिष्ठन्ति ज्जुवाः प्रथरन्ति यान्ये ।

प्रजा विसर्गस्य य पारिमाण्यं

वापी सहस्राणि बहूनि दैत्य ॥ ३० ॥

वाप्यः पुनर्योजनविस्तृतास्ताः

कोशं य गम्भीरतयावगाधाः ।

आयामतः पञ्चशताश्च सर्वाः

प्रत्येकशो योजनतः प्रवृत्थाः ॥ ३१ ॥

वाप्या जलं क्षिप्यति वालकोत्या

त्वक्त्वा सकृन्वाप्यथ न द्वितीयम् ।

तासां क्षये विद्मि कृतं विसर्गं

संसारमेकं य तथा प्रजानाम् ॥ ३२ ॥

सो ज्जुव वर्गाः परमं प्रमाणं

दृष्यो धूम्रो नीलमथास्य मध्यम् ।

रक्तं पुनः सख्यतरं सुष्पं तु

हारिद्र वर्णं सुसुष्पं य शुक्लम् ॥ ३३ ॥

परं तु शुक्लं विमलं विशोकं

गतकलमं सिध्यति दानवेन्द्र ।

गत्वा तु योनिप्रभवानि दैत्य

सहस्रशः सिद्धिमुपैति ज्जुवः ॥ ३४ ॥

गतिं य यां दर्शनमाह देवो
गत्वा शुभं दर्शनमेव याह ।
गतिः पुनर्वर्षाकृता प्रजानां
वर्षास्तथा कालकृतोऽसुरेन्द्र ॥ ३५ ॥

शतं सडस्राणि यतुर्दशोऽह
परा गतिर्ज्वल गुणस्य दैत्य ।
आरोहणं तत्कृतमेव विद्धि
स्थानं तथा निःसरणं य तेषाम् ॥ ३६ ॥

कृष्णस्य वर्षास्य गतिर्निकृष्टा
स मज्जते नरके पथ्यमानः ।
स्थानं तथा दुर्गतिभिस्तु तस्य
प्रजा विसर्गान्सुभङ्गवदन्ति ॥ ३७ ॥

शतं सडस्राणि ततश्चरित्वा
प्राप्नोति वर्षां हरितं तु पश्चात् ।
स यैव तस्मिन्निवसत्यनीशो
युगक्षये तमसा संवृतात्मा ॥ ३८ ॥

स वै यदा सत्त्वगुणेन युक्तस्
तमो व्यपोहन्घतते स्वबुद्ध्या ।
स लोडितं वर्षामुपैति नीलो
मनुष्यलोके परिवर्तते य ॥ ३९ ॥

स तत्र संडार विसर्गमेव
स्वकर्मजैर्बन्धनैः क्लिश्यमानः ।
ततः स डारिद्रमुपैति वर्षां
संडार विक्षेपशते व्यतीते ॥ ४० ॥

डारिद्रं वर्षास्तु प्रजा विसर्गान्
सडस्रशस्तिष्ठति सञ्चरन्वै ।
अविप्रमुक्तो निरये य दैत्य
ततः सडस्राणि दशापरानि ॥ ४१ ॥

गतीः सडस्राणि य पञ्च तस्य

यत्वारि संवर्तकृतानि यैव ।
विमुक्तमेनं निरयाय्य विद्धि
सर्वेषु यान्येषु य सम्भवेषु ॥ ४२ ॥

स देवलोके विडरत्यभीक्ष्णं
ततश्च्युतो मानुषताम् उपैति ।
संडार विक्षेपशतानि याष्टौ
मर्त्येषु तिष्ठन्नमृतत्वमेति ॥ ४३ ॥

सोऽस्माद्य भ्रश्यति कालयोगात्
दृष्ये तले तिष्ठति सर्वकस्ते ।
यथा त्वयं सिध्यति ज्वलोकस्
तत्तेऽभिधास्याभ्यसुरप्रवीर ॥ ४४ ॥

दैवानि स व्यूह शतानि सप्त
रक्तो हरिद्रोऽथ तथैव शुक्लः ।
संश्रित्य सन्धावति शुक्लमेतम्
अस्तापरानर्थ्यतमान्स लोकान् ॥ ४५ ॥

अष्टौ य षष्टिं य शतानि यानि
मनो विरुद्धानि मलाद्युतीनाम् ।
शुक्लस्य वार्णस्य परा गतिर्या
त्रीण्येव रुद्धानि मलानुभाव ॥ ४६ ॥

संडार विक्षेपमनिष्टमेकं
यत्वारि यान्यानि वसत्यनीशः ।
सस्थस्य वार्णस्य परा गतिर्या
सिद्धा विशिष्टस्य गतकलमस्य ॥ ४७ ॥

सप्तोत्तरं तेषु वसत्यनीशः
संडार विक्षेपशतं सशेषम् ।
तस्माद्गुपावृत्य मनुष्यलोके
ततो मलान्मानुषताम् उपैति ॥ ४८ ॥

तस्माद्गुपावृत्य ततः कमेण
सोऽग्रे स्म सन्तिष्ठति भूतसर्गम् ।

स समकृत्वश्च परैति लोकां
संसार विक्षेपकृतप्रवासः ॥ ४९ ॥

सप्तैव संसारमुपपन्नवानि
सम्भाव्य सन्तिष्ठति सिद्धलोकैः ।
ततोऽव्ययं स्थानमनन्तमेति
देवस्य विष्णोरथ ब्रह्मणश्च य ।
शेषस्य यैवाथ नरस्य यैव
देवस्य विष्णोः परमस्य यैव ॥ ५० ॥

संसार काले परिदग्ध काया
ब्रह्माण्णमायान्ति सदा प्रजा हि ।
येष्टात्मनो देवगाणाश्च सर्वे
ये ब्रह्मलोकादमराः स्म तेऽपि ॥ ५१ ॥

प्रजा विसर्गं तु सशेषकालं
स्थानानि स्वान्येव सरन्ति ज्ञवाः ।
निःशेषाणां तत्पदं यान्ति यान्ते
सर्वापदा ये सदृशा मनुष्याः ॥ ५२ ॥

ये तु श्रुताः सिद्धलोकान्कमेण
तेषां गतिं यान्ति तथानुपूर्व्या ।
ज्ञवाः परे तद्भलवेषरूपा
विधिं स्वकं यान्ति विपर्ययेन ॥ ५३ ॥

स यावदेवास्ति सशेषमुक्ते
प्रजाश्च देवौ च तथैव शुक्ले ।
तावत्तदा तेषु विशुद्धभावः
संयम्य पञ्चेन्द्रिय रूपा मेतत् ॥ ५४ ॥

शुद्धां गतिं तां परमां परैति
शुद्धेन नित्यं मनसा विचिन्वन् ।
ततोऽव्ययं स्थानमुपैति ब्रह्म
दुष्प्रापमभ्येति स शाश्वतं वै ।
धत्तेतदाप्यातमहीनसत्त्व

नारायणस्येह बलं मया ते ॥ ५५ ॥

ॐ

येवङ्गते मे न विषादोऽस्ति कश्चित्
सम्यङ् पश्यामि वयस्तवैतत् ।
श्रुत्वा य ते वायमदीनसत्त्व
विकल्मषोऽस्म्यद्य तथा विपाप्मा ॥ ५६ ॥

प्रवृत्तमेतद्भगवन्मूर्ख
महाधुतेश्चङ्गमनन्व वीर्यम् ।
विष्णोरनन्तस्य सनातनं तत्
स्थानं सर्गा यत्र सर्वे प्रवृत्ताः ।
स वै महात्मा पुरुषोत्तमो वै
तस्मिञ्जगत्सर्वमिदं प्रतिष्ठितम् ॥ ५७ ॥

मी

येवमुक्त्वा स कौन्तेय वृत्रः प्रानानवासृजत् ।
योजयित्वा तथात्मानं परं स्थानमवाप्तवान् ॥ ५८ ॥

यू

अयं स भगवान्देवः पितामह जनार्दनः ।
सनत्कुमारो वृत्राय यत्तदाभ्यातवान्पुरा ॥ ५९ ॥

मी

मूलस्थायी स भगवान्स्वेनानन्तेन तेजसा ।
तत्स्थः सृजति तान्भावान्नानारुपात्मलातपः ॥ ६० ॥

तुरीयार्धेन तस्येवं विद्धि केशवमभ्युतम् ।
तुरीयार्धेन लोकांस्त्रीन्भावयत्येष बुद्धिमान् ॥ ६१ ॥

अर्वाङ्गिस्थतस्तु यः स्थायी कल्पान्ते परिवर्तते ।
स शेते भगवान्पु योऽसावतिबलः प्रभुः ।
तान्विधाता प्रसन्नात्मा लोकांश्चरति शाश्वतान् ॥ ६२ ॥

सर्वाण्यशून्यानि करोत्यनन्तः
सनत्कुमारः सञ्चरते य लोकां ।

स यानिरुद्धः सृजते मलात्मा
तत्स्थं जगत्सर्वमिदं विशित्रम् ॥ ६३ ॥

यू
वृत्रेण परमार्थज्ञ दृष्टा मन्धेऽऽत्मनो गतिः ।
शुभा तस्मात्स सुषितो न शोचति पितामह ॥ ६४ ॥

शुक्लः शुक्लाभिजातीयः साध्यो नावर्ततेऽनघ ।
तिर्यग्गतेश्च निर्मुक्तो निरयाच्य पितामह ॥ ६५ ॥

दारिद्र्यं वर्णं रक्ते वा वर्तमानस्तु पार्थिव ।
तिर्यगोवानुपश्येत कर्मभिस्तामसैर्वृतः ॥ ६६ ॥

वयं तु भृशमापन्ना रक्ताः कस्त मुषेऽसुषे ।
कां गतिं प्रतिपत्स्यामो नीलां कृष्णाधमाम् अथ ॥ ६७ ॥

भी
शुद्धाभिजनसम्पन्नाः पाण्डवाः संशितप्रताः ।
विद्वृत्य देवलोकेषु पुनर्मानुष्यमेष्यथ ॥ ६८ ॥

प्रजा विसर्गं य सुषेन काले
प्रत्येत्य देवेषु सुषानि भुक्त्वा ।
सुषेन संयास्यथ सिद्धसङ्ख्यां
मा वो भयं भूद्विमलाः स्थ सर्वे ॥ ६९ ॥

॥ छति वृत्रगीता समाप्ता ॥

Adhyaya numbers 269-270 in shAntiparva, Mahabharata critical edition
(Bhandarkar Oriental Research Institute BORI).

In Kinjavadekar's edition they are 279-280.

Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

.. vRitragItA ..

Searchable pdf was typeset using generateactualtext feature of Xe_{La}TeX 0.99996

on September 11, 2017

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

